The effect of active labor market policies on crime: Incapacitation and program effects /
Peter Fallesen [et al.] // Labour Econ. - 2018, vol. 52, s. 263-286, rys. tab. bibliogr.

Efekt aktywnych polityk rynku pracy na przestępczość : ubezwłasnowolnienie i efekty programu.

W roku 2015, kraje OECD wydały średnio 0,53% swojego PKB na programy aktywizujące rynek pracy, chociaż badania wykazały, iż ich bezpośredni wpływ na zatrudnienie i dochody jest bardzo umiarkowany. Odgrywają one jednak pozytywną rolę w wielu aspektach.
Po pierwsze, obowiązkowe programy powodują, iż osoby nie muszące z powodu swojej sytuacji finansowej korzystać z pomocy społecznej, nie nabywają do niej prawa, co przynosi korzyści tym osobom, dla których jest ona przewidziana. Po drugie, nadając tym programom charakter obowiązkowy, ogranicza się problemy związane z negatywną selekcją w zakresie systemu ubezpieczeń na wypadek bezrobocia. Po trzecie, polityczni decydenci twierdzą, iż bycie aktywnym na rynku pracy jest wartością samą w sobie, między innymi dzięki ograniczaniu antyspołecznych zachowań wśród bezrobotnych. Autorzy artykułu przestudiowali efekt aktywnych polityk rynku pracy (APRP) na jeden typ antyspołecznego zachowania, tj. przestępczość. Ten wpływ jest zarówno bezpośredni jak i pośredni. Ten drugi wiąże się ze zwiększeniem dochodów, ponieważ generalnie wzrasta stopa zatrudnienia. Ponadto niektóre programy oferują rekompensaty wyższe niż zasiłki dla bezrobotnych, co zmniejsza relatywną korzyść wynikającą z popełnienia przestępstwa. Co więcej, uczestniczenie w programach APRP wywiera, jak wspomniano powyżej, także bezpośredni wpływ na przestępczość. Po pierwsze, pomoc humanitarna, szkolenia i edukacja formalna ograniczają ilość wolnego czasu, a zatem i czasu, który można poświecić na działania kryminogenne (efekt ubezwłasnowolnienia). Po drugie, programy APRP pozytywnie zmieniają styl życia i cele egzystencjalne uczestników (efekt socjalizacji). W celu przeprowadzenia analizy, autorzy zbadali zmiany zachodzące w działaniach lokalnych w Danii, które skierowane były na bezrobotnych bez prawa do zasiłku. Udowodnili, iż wskaźnik przestępczości wśród mężczyzn włączonych do programów był niższy, w porównaniu do mężczyzn nieobjętych tymi działaniami, niezależnie od tego, czy pobierali oni zasiłek czy nie. Zmniejszeniu uległa przede wszystkim liczba przestępstw przeciw mieniu. Generalnie jednak, udział w programach aktywizujących ograniczył skłonność mężczyzn

do popełniania przestępstw. Podsumowując, autorzy stwierdzają, że udział w programach APRP ma znaczny pośredni wpływ na ograniczenie zjawiska przestępczości.